

Toen de tijd was aangebroken dat ze zich overeenkomstig de wet van Mozes rein moesten laten verklaren, brachten ze hem naar Jeruzalem om hem aan de Heer aan te bieden, zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd.' Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven.

Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de messias van de Heer zou hebben gezien. Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden:

'Nu laat u, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals u hebt beloofd. Want met eigen ogen heb ik de redding gezien die u bewerkt hebt ten overstaan van alle volken: een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.'

Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over hem werd gezegd. Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: 'Weet wel dat velen in Israël door hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat betwist wordt, en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.'

Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuel, uit de stam Aser.

Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

Toen ze alles overeenkomstig de wet van de Heer hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. Het kind groeide op, werd sterk en was begiftigd met wijsheid; Gods genade rustte op hem.

Lucas 2, 22-40

'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd.' Een kind aan de Heer toewijden getuigt van een diep geloof. Het is op de eerste plaats een gebaar van grote dankbaarheid, vanuit het besef dat het God is, die leven mogelijk maakt, leven dat veel groter is dan wat wij, mensen, er van kunnen maken, leven dat groter is dan onze eigen beperktheid, groter zelfs dan de dood. Het is ook een gebaar van diep vertrouwen.

We kunnen ons voorstellen dat Jezus in een gezin is opgegroeid, waar die dankbaarheid en dat vertrouwen volop leefden. Gods *genade rustte op hem*. Hij heeft er liefde gekregen, die stand hield tot onder het kruis. Hij heeft er God leren kennen als 'Jahwe', 'Ik-zal-er-zijn-voor-jou'. Hij heeft er God leren kennen als 'Abba', 'Vader, lieve Papa'. Daar is ongetwijfeld ook de basis gelegd voor zijn overtuiging: *'Mijn moeder en mijn broers zijn degenen die naar het woord van God luisteren en ernaar handelen.'* (Lucas 8, 21) Daar is Jezus opgegroeid tot wie Hij later geworden is: *'redding ten overstaan van alle*

volken: een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël.'

Zoals Jezus opgegroeid is in een gelovig gezin, zo kan het ook gaan met kinderen van vandaag. Ouders kunnen ook nu hun kinderen aan God toewijden. Dat gebeurt niet alleen met een ritueel zoals het doopsel. Het is belangrijk dat kinderen in het dagelijks leven van de ouders en van hun gezin langzaam aan kunnen ontdekken dat God er een bijzondere plaats heeft. Zo kunnen kinderen stap voor stap God leren kennen als een nabije, liefdevolle God, een steun en een kracht voor mensen die in Hem geloven. Een mooi godsbeeld is zo kostbaar.

Ouders kunnen van hun verbondenheid met God getuigen. Een dagelijks kruisje met de woorden "God zegene en beware je" is uitdrukking van diep vertrouwen in Gods nabijheid. Ook al begrijpen kleine kinderen nog niet wat die woorden betekenen, het is een dagelijks ritueel van warme nabijheid. Dat is de goede grond waarin de zaden van godsgeloof kunnen ontkiemen. Op die goede grond is samen bidden zinvol. Op die goede grond kan een manier van leven groeien, die bijdraagt tot een wereld zoals God hem bedoeld heeft.

Een kind dat mag opgroeien in dat geloof en in dat vertrouwen, krijgt een kostbaar geschenk mee. Dat geschenk is maar mogelijk als het eerst gevormd wordt in de verbondenheid met de ouders en het gezin. Het is belangrijk dat ouders daarbij gesteund worden door een geloofsgemeenschap.

Moge Gods genade rusten op alle kinderen van vandaag en morgen.

God,
wij bidden voor alle ouders,
dat in hùn liefde
ùw liefde voor mensen
voelbaar mag zijn.

Wij bidden voor alle gezinnen,
dat het plaatsen mogen zijn
van warme nabijheid
en levenskracht.

Wij bidden voor alle kinderen,
dat zij in de liefde
van hun ouders en hun gezin
uw liefde kunnen ontvangen.

Wij bidden voor ons, die in U geloven,
dat ons geloof en ons vertrouwen
dat Gij bij ons zijt,
kinderen mag aanspreken.

God,
wij wijden alle kinderen toe
aan uw bevrijdende nabijheid
en aan uw liefdevolle zorg.

Zegen en bewaar hen,
zodat zij gelukkig mogen zijn
en mogen ondervinden
hoe uw genade op hen rust.

Amen.

Bij het beeld:
wat is Maria aan het vertellen
dat Jezus er om moet lachen?

In het Licht van Gods Woord

Aan God toegewijd